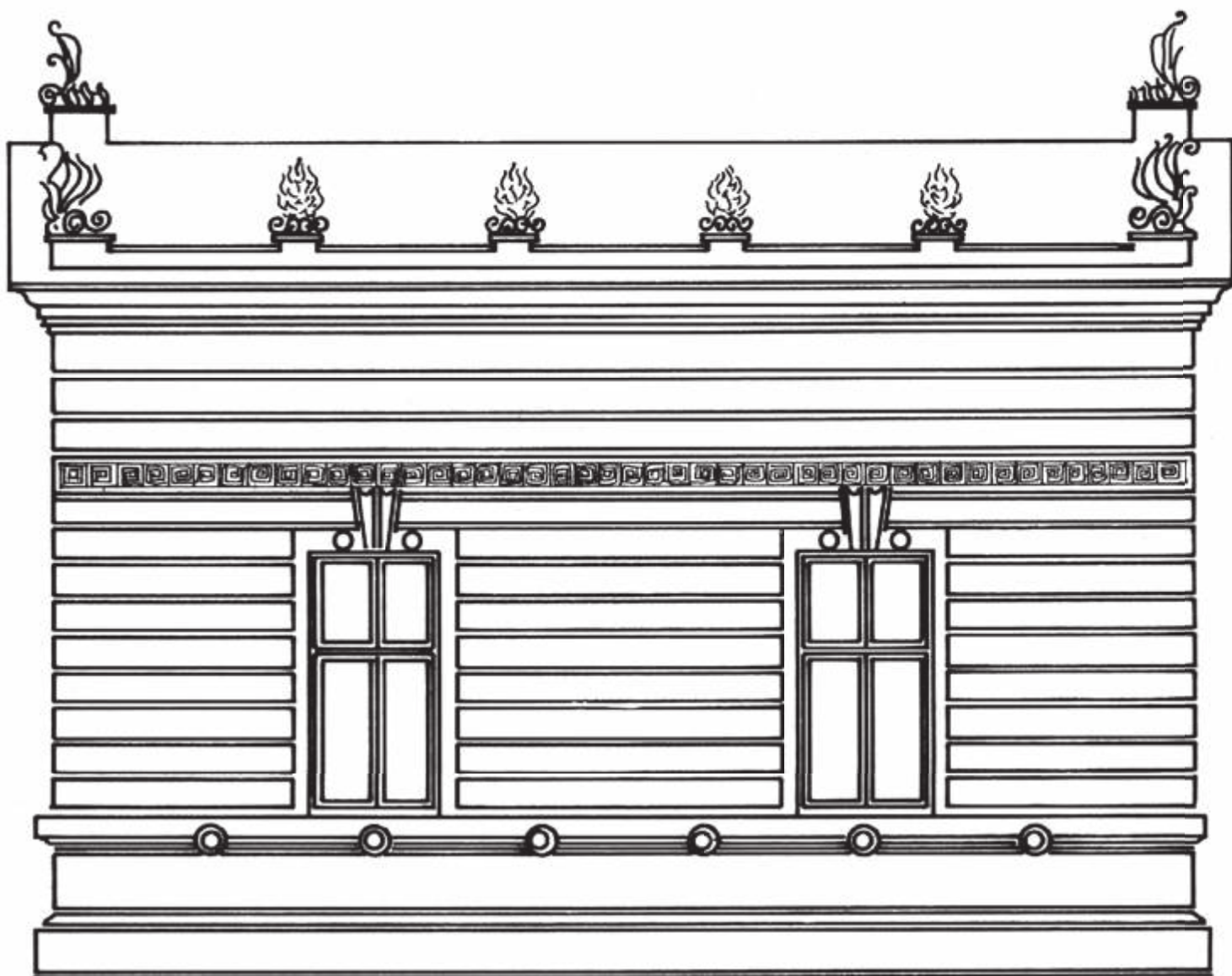




# ТИКАЛО ТУЦОВИЋ



ЦРТЕЖИ И СЛИКЕ



МОДЕРНА ГАЛЕРИЈА ВАЉЕВО  
ВАЉЕВО, ВУКА КАРАЏИЋА 11  
[www.mgva.rs](http://www.mgva.rs)

**MB**



## МОДЕРНА ГАЛЕРИЈА ВАЉЕВО

### Издавач

Вука Караџића 11, 14000 Ваљево  
Тел: 014/220-878  
Е-mail: modernagaleriva@ptt.rs  
Сајт: www.mgva.rs

Директор  
Војислав Јовановић

Управни и надзорни одбор  
Војислав Андрић, председник  
Станко Јешић, Славица Ракић  
Татјана Милинковић, Љиљана Бега  
Даница Павловић и Зоран Мујбеговић

Програмски савет  
Адриана Поповић, Драшко Милићевић, Милан  
Туцовић, Радован Бели Марковић, Иван Перић и  
Наташа Кристић

Уредник каталога  
Марија Ђурић

Фотографије  
Мирослав Јеремић, Душан Јовановић

Организатори изложбе  
Љиљана Бега, Марија Ђурић, Јелена Матић

Компјутерска припрема  
Горан Стевановић, студио Виола  
Драгана Милосављевић, студио Виола

Штампа  
Тргограф, Нови Сад

Аутор текста  
Срђан Вучинић

Корице каталога

Михаило Ђоковић Тикало  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2013,  
комбинована техника, 100 x 70 cm

Милан Туцовић  
**КРИСТАЛ**, 2018,  
кристал, лупа, уље на дрвету, 83x 48,5 cm

# ТИКАЛО ТУЦОВИЋ

ЦРТЕЖИ И СЛИКЕ

ИЗ КОЛЕКЦИЈЕ ПОРОДИЦЕ ЖИВКОВИЋ

15. 09. 2018. - 01. 11. 2018.



## Срђан Вучинић СЛИКАЊЕ И СНЕВАЊЕ

Поред појединачног представљања најбитнијих уметника са простора бивше Југославије, Модерна галерија Ваљево значајну пажњу поклања и колекционарима, уметничким збиркама које се по вредности и домету издвајају. Ова изложба наводи нас да се још једном саживимо са страшћу колекционара, са њиховом варљивом надом да се неисцрпност и немуштост свакидашњег света може обухватити, систематизовати и разумети. По својој, многим необјашњивој, потреби за сакупљањем и чувањем духовних вредности, колекционар је дубоко сродан уметнику. И он се, као и уметник, у утрци са пролазношћу и смрћу, без двоумљења клади на вечност. Кроз пасију за уметношћу, и он исказује, често несвесну, веру у непролазно, у свет вечних идеја и платонских праузора – онај свет чији су најречитији гласник у нашем трошном животу управо уметничка дела. Према Прусту, она су налик неземаљским тацима које водимо уза се, она су “божанске робиње које ће поделити с нама нашу судбину. И смрт са њима има нешто мање горко, мање неславно, можда и мање вероватно.”

Колекцију Милутина Живковића – човека деценијама везаног за уметност, који се од пасије филмофила и љубави према музици, кретао ка откривању нових предела у српском фигуративном сликарству – одликују и важна дела неких од наших најрелевантнијих савремених сликара. Ту се, без сумње, издвајају пажљиво биране и заокруживане збирке Михајла Ђоковића Тикала и Милана Туцовића.

За разлику од жанровске фантастике, која је махом обликована споља наметнутим конвенцијама и матрицама, ониричка фантастика садржи у себи клицу слободе, спонтаности и непоновљивости. У њој је увек похрањена могућност новог, и за самог уметника изненађујућег микрокосмоса сневача. Зато су и сликарска уметност Михајла Ђоковића Тикала и Милана Туцовића – мада обојица припадају ониричком типу фантастике која код њих преовлађује – два потпуно засебна и самосвојна, на властитој логици саздана света. И док је у Тикаловој уметности сан првенствено кошмар, једна врцаво разиграна ноћна мора јединке, а можда још више људске врсте – дотле је код Туцовића реч о поетизованом архиву и документу, о сневању као Нојевој корабљи кишовског или борхесовског кова. Ако Тикалово сневање тежи да нас узнемири, засмеје и

застраши, али и опомене, у Туцовићевом случају оно стреми враћању изгубљеног времена у свој његовој пуноћи, тварности и конкретности. Из ове тачке укрштања једне битне разлике и једне темељне сличности, можемо започети кратко разматрање особености два сликарска опуса које се истичу и у колекцији Милутина Живковића.

Тикалова карактеристична слика почива на хетерогеном, издељеном простору, на вертикалном устројству појавног и дихотомии светла и таме. Све ово евоцира структуру света и универзума коју налазимо још у архајским митовима и космогонијама, евоцира *Axis mundi*, првенствено као пут између Неба и Земље, све до хришћанског концепта прогреса, ступњевитог пута избављења душе, који ће свој прави израз наћи у мотивима средњовековног сликарства и Дантеовој *Божанственој комедији*. (Нимало случајно, у намери да нам приближи своје сликарство, Тикало на једном месту цитира делове из Елијадеове студије *Светло и њрофано* – жудња за поновним посвећењем простора кроз евоцирање примордијалног чина Стварања, увек је присутна у његовој креацији, макар у трагу и подтексту.) Стога је и снотлика фантастика његове слике хетерогеног типа, на појасе издељена, вертикално устројена као својеврсна мистерија и пустоловина душе. На посредан начин, она изображава и суштинску испрекиданост, парадоксалност и антиномије у еонском сневању људске врсте.

Горњи леви угао композиције обично заузима клод-лореновска визија небеског плаветнила и светлости: то је чисти, осунчани видик који растерује суре облаке; обећање непомућене идиле и среће. Већ на прагу надолазећег помрачења ума, Фридрих Ниче у једном писму из Италије бележи: “Надати се да ће зима бити онаква каква је била јесен: барем овде била је она истинско чудо од лепоте и обиља светлости – један непрекидни Клод Лорен”. “Један непрекидни Клод Лорен” постојано је уписан на хоризонту Тикалових слика, више као перспектива далеког, еденског предела, или шејкинских “Одаја светлостарности”, “Тераса благе вести”.

Средишњи, најшири појас Тикалове композиције запрема сеновити, тамни предео, вечита ноћ дивљине, притајених хтонских сила: “Та шикара шумска густа/на коју и помисао страх изазива” – можда нам ова позната Дантеова хипербола о уласку у шуму греха и незнања најбоље може приближити и Тикалов сеновити појас слике. У оштром контрасту са лореновским идличним хоризонтом, шумовити ареал скрива у себи не само несвесно и неспознато, већ и оно разорно, претеће, несавладани дилувијални потенцијал душе. Судар из-

међу Неба и Земље, између визије и реалности, материјалног и етеричног, намеће нам, у подножју композиције испуњеном хуманоидним обличјима, и садржај који може деловати као разрешење...

Доњи појас слике је најизазовнији, у исти мах и најпровокативнији: назиремо у њему попут кућа велике реторте и котлове, алхемичарски лабораториј и црне волшебнике у тамним шеширима, наднете над недокучивим обредима и радњама, као свевидећим очима окружене магијским, окултним и алхемијским, езотеријским, кабалистичким и слободно-зидарским симболима. Из углава вребају и око њихових ногу мотају се малене наказе, кентаурске приказе у којима је људско обличје тотемски здружено са зверским, птичјим, инсектоидним. Тај је кошмарни ниво, ниво бошовске утваре и психотичног привиђења уједно најразигранији и најдуховитји: гротескна језа, тератолошко и демонолошко кроз мајсторство цртежа, боје и валера сублимирано је у поетске и хуморне квалитете (баш као што је сва она силесија монструма, химера и ноћних мора поетским језиком и имагинацијом припитомљена у Флоберовом *Искушењу Светиої Анѿонија* или у Борхесовом *Приручнику фанѿасѿичне зоолоѿије*).

И мада на површини испуњена древним, магијским знамењима света очи индустријске револуције, Тикалова слика на посредан начин истражује позицију савремене цивилизације, те човека који ју је створио. Човека фрагментираног, расутог и распарчаног између сна о изгубљеним рајевима, о идиличној неоскврнутости и чистоти и кошмарне збиље, непроходне прашуме грехопада, зверолике ирационалности у коју се јава дигитализованог, кибернетичког човечанства претворила. Но, јесу ли паралелни, скривени поредак волшебника на овим сликама, као и њихови мистични ритуали, коначно ипак управљени ка избављењу света, његовом чудотворном исцељењу? Или пак горљиво стреме ка испуњењу слова Апокалипсе, што хитријем, можда и катаклизмичном окончању Царства земаљског? Бојим се да поуздани одговор на изречено питање не можемо добити. Јер у бити свих ових ониричких визија лежи отвореност, апел да их решавамо увек из властите, незаменљиве егзистенцијалне позиције.

“Ко је то? Пријатељ? Добар човек? Неко ко има саучешћа? Неко ко жели да помогне? Је ли то појединац? Јесу ли то сви? Има ли још спаса?” – сва ова питања роје се у глави Јозефа К. суоченог са загонетним ликом човека на прозору у финалној сцени *Процеса*, док се два бледа господина у тамним цилиндрима спремају да га ритуално убију заривајући му нож дубоко у срце. И Тикалов кошмарни приказ има нечег од кафкијан-

ске атмосфере и неодгонетљивости. И у њему, оно зачуђујуће и шокантно постало је обредно, готово свакодневно. Или, да парафразирам Гинтера Андерса – *зайањује сама чињеница да зайањујуће никої не зайањује*. И на Тикаловим сликама лепота је горгонска, ужасавајућа; и његов стил врашком шалом унакажава биће, не би ли га ближе одредио. Уместо пред непознаницом Замка и Процеса, застајемо овде пред енигмом гилди, тајних братстава и заната, окултних радњи, неодредивих облика бивања и живота. Структура слике аналогна је склопу кошмарног сневања које се дели, изобличава и удваја, продужујући себе у неслућеним правцима и видовима. Тикалов слојевити кошмар као да постоји не би ли нас будио из шарених лажа свакидашње стварности.

Тродимензионалне слике Милана Туцовића траже од нас не само да их разгледамо са свих страна, опазимо њихову тактилност и волумен, расклопимо и послушњемо их, већ и да наслутимо обиље слојева културе, историје и традиције, колективног и личног памћења уписано у њих. Но укупна констелација свих предметних датости и колористичких маса, насликаног, вајарски моделованог и занатски обрађеног, свих односа, знакова и симбола најсроднија је ипак језику сна. Препознајемо мноштво стилских фигура, као и логику језика самог који сибилски проговара из сваког сневаног садржаја. Различити видови инверзија, метафоричко и метонимијско везивање ликова, простора и временских равни, па и доследно негирање физичких закона и узрочно-последичних веза – све ово смешта Туцовићеву сликарску поетику с оне стране јаве, у један од издвојених предела бога Хипноса. Наравно, и ониричко има своје родове и врсте, своје специфичности, у томе ваљда и јесте његова драж. У односу на Тикалове слике, значајна је не само разлика у ликовном приступу, већ и општа разлика у третману и природи сна.

Радови Милана Туцовића по много чему могу нас асоцирати на тајновити пројекат конструкције планете *Тлен* (из чувене Борхесове приче “Тлен, Укбар, Орбис Тертиус”), на бележнички и до детаља прецизно, архиварски приљежно уцртавање обриса једног имагинарног, идеалистички устројеног универзума. Управо на сликама и сликама-објектима који ову колекцију чине, у правом светлу можемо сагледати борхесовско укрштање музеја и лавиринта, тактилног и сноликог, материје и фантастике у Туцовићевом сликарству.

Рекао бих да посебност ове ониричке фанатастике лежи у њеном тварном виду, њеној историји и документованости, често и у тродимезионалности предмета која најбоље сведочи о зубу и магији времена. На једном месту у књизи *Вајање у вре-*

мену Тарковски нам говори о фасцинацији Јапанаца процесом старења предмета, печатом времена уписаним у њих. “Свим тим знацима старења они су дали име *саба*, што дословно значи рђа.” Овако гледано, уметност саба представља и Прустово “подизање огромних здања успомена” у његовом роману-реци, једнако као и бављење прошлоћу и њеним траговима у животу колектива и јединке у филмском опусу Андреја Тарковског. Уметност *саба*, њено психолошко дејство на посматрача, неопходно је за разумевање радова Милана Туцовића. (Израз *йа-шинираносѝ*, који у нашем језику постоји, делује ми значењски недовољан у овом случају.) Без временитости, процеса старења и трагова некадашњег живота, уписаних у његове слике-објекте, не може се у потпуности доживети овај сликарски свет. Време балсамовано у предмету-документу продубљује и усложњава насликано, постаје његов скелет, утроба и крвоток. У раду “Апатрид” две половине глобуса, парче старе географске карте, једна заборављена школска фотографија и бели пигмент довољни су да егзистенцијалну бездомност насликаног протагонисте не само приближе и документују, већ и да је оживе. У подножју слике “Младић” зарђали механизам старог сата потцртава јуродиво-икарску природу насликаног адолесцента, али и прохујало време старих заната, калфи и мајстора. Амперметар уграђен при врху рада “Tom Waits” недвосмислено сугерише енергију коју индукује музика славног кантаутора, док у слици “Игор Стравински” уметник први пут користи и звучни ефекат: из сакривеног звучника чује се људско дисање које представљени композитор љубопитљиво ослушкује рефлектујући тиме и нашу почетну збуњеност пред синестезијском природом ове слике.

Као и у знаменитом Реду вожње (из Кишовог романа *Башиа љејео*), или у ингениозном набрајању сличица једног анонимног живота у његовој приповеци “Енциклопедија мртвих”, као и у архивским снимцима коришћеним у *Оілегалу* Тарковског – и на Туцовићевим сликама сан тражи своје отеловљење, своју чињеничност и таксативност. Тек такво сновиђење, материјализовано, инвентарисано и архивирано, задобија истинску дубину и загонетност: тек у њему међусобно се огледају астрални и историјски, тварни и спиритуални, индивидуални и колективни лик човеков. Фантастика тиме превладава ваздушасте пределе жил-верновске маштарије – на Туцовићевим сликама-објектима она кроз оживљену историчност задобија своје тело, своју просторност и пластичност. Сваки је сан једна анамнеза, једно тајновито сећање; и свака је повест, свака историјска знамен једно сновиђење, енигматична порука упућена ка незнаној будућности, не би ли је у њој одгонетали, тумачили, преосмишљавали...

Често скривени у детаљу, камуфлирани и маскирани техником палимпсеста, густе слојеви културног и историјског наслеђа испуњавају и Туцовићеве класичне слике. Међу њима, издваја се композиционо веома једноставан рад “Брехт и три црвене столице”. Јеткост хумора Брехтових песама, као и брутална истина његових комада и сонгова, и револуционарност његове концепције *ејскої шеаїра*, као и буре његовог личног живота – све је то похрањено негде у подтексту ове слике. Јаркоцрвена боја призива штимунг међуратних кабареа, што заједно са дечачки озареним Брехтовим лицем и позадином која може бити и просценијум театра, као и са злокобном растућом сенком на левој страни на задивљујући начин заокружује егзистенцијалну драму уметника, песника рација и дијалектике историје суоченог са плимом хтонског и варварског, са предстојећом светском катастрофом.

По ренесансној атмосфери, колориту и пуноћи намеће се и новија слика духовитог назива “Радионица за израду анђела”. Инспирисан стиховима песме “О анђелима” Чеслава Милоша, овај рад сугерише нам тему односа анђеоског и људског, артифицијелне творевине и узора из стварности. “Кажу да вас је неко измислио/ Али то ме не убеђује/ Јер људи су измислили и сами себе”, пева Милош обраћајући се анђелима са приметном дозом скепсе спрам антропоцентрично уређеног света, док Туцовић овај песнички афоризам транспонује у разиграност призора који нас доводи у недоумицу и враћа неким древним, вечитим питањима: шта је стварније, дело или узор; и шта је уопште дело а шта узор када говоримо о људском односу према бивству небеских изасланика.

Слике-објекти, кутије-триптиси, осликани механизми и естетски машинизоване слике Милана Туцовића сведоче о ретком културном и цивилизацијском вишегласју. Безбројни историјски тренуци и минула раздобља, драме многих егзистенција (знаних и незнаних, које из њих проговарају) творе једну духовну целину, један *лейойис вечности*. “Сваке ноћи када се увлачим у свој хладни кревет, очекујем још један нови живот”, бележи Леонид Шејка у рукопису Замак, док Ниче у једном писму Буркхарту екстатично закључује: “У мени су заправо сва имена историје.” Наведени искази могу бити и корисни путокази у овом случају. Управо ничеански симултанитет свих имена историје сабраних у појединачном искуству, представља један од темеља на којима почива динамика и дијалектика Туцовићевог ликовног опуса. Ово може послужити и као кључ за даље развијање теме особености ове ониричке фантастике, што би сигурно захтевало нека детаљнија и свеобухватнија тумачења у будућности.

Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2013.  
комбинована техника, 100 x 70 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2008.  
уље на платну, 100 x 100 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**ЗВЕРОЛИКЕ МЕТАМОРФОЗЕ У ИМЕ ЗЛАТА**, 2004.  
 комбинована техника, 25 x 35 цм



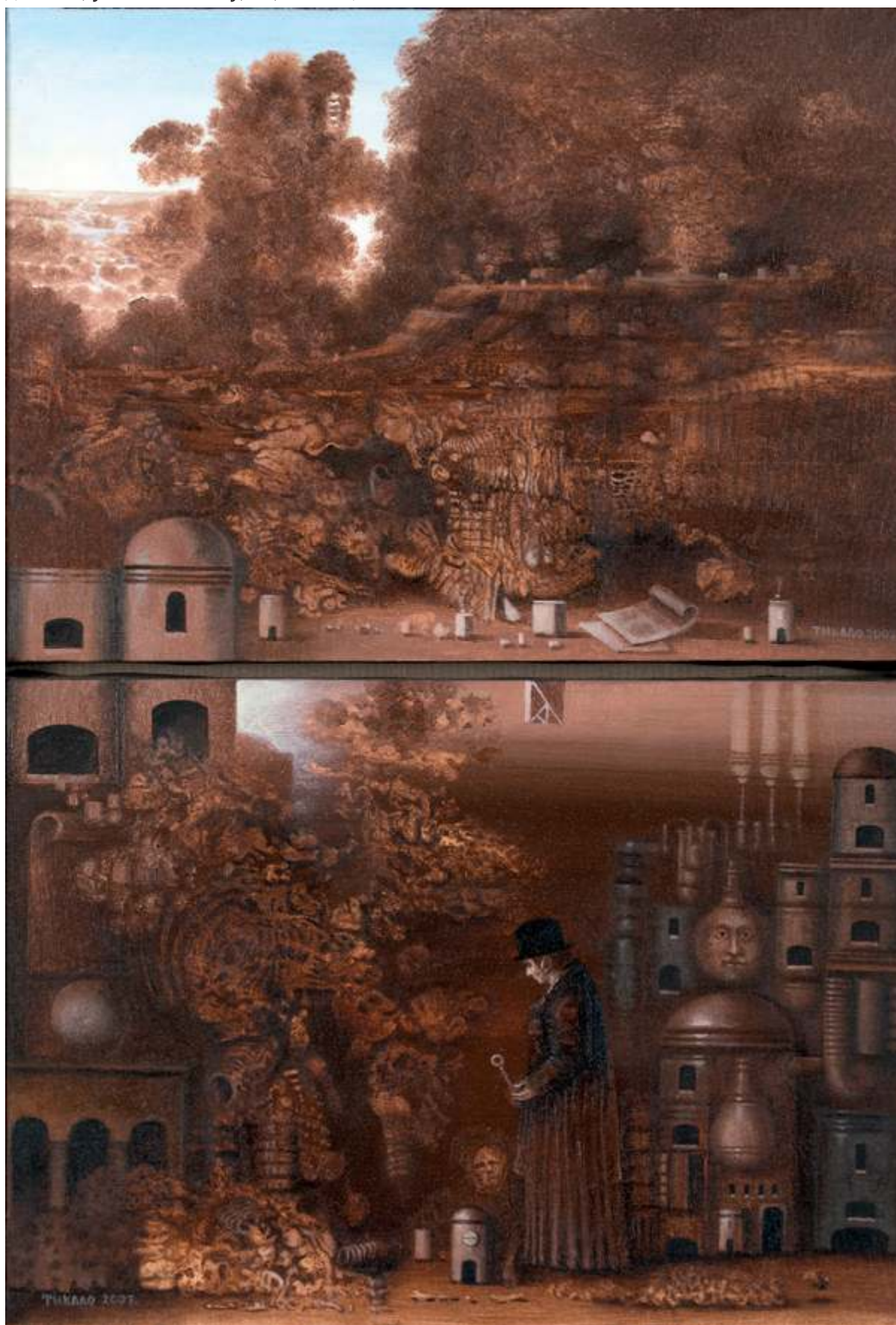
Михајло Ђоковић Тикало,  
**SPIRITO D'ORO**, 2004.  
 комбинована техника, 35,5 x 28,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2004.  
 комбинована техника, 35,5 x 28,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2007.  
диптих, уље на платну, 48,5 x 33 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2009.  
диптих, уље на платну, 82 x 41,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
комбинована техника, 57 x 37,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2012.  
цртеж, 50 x 35 цм



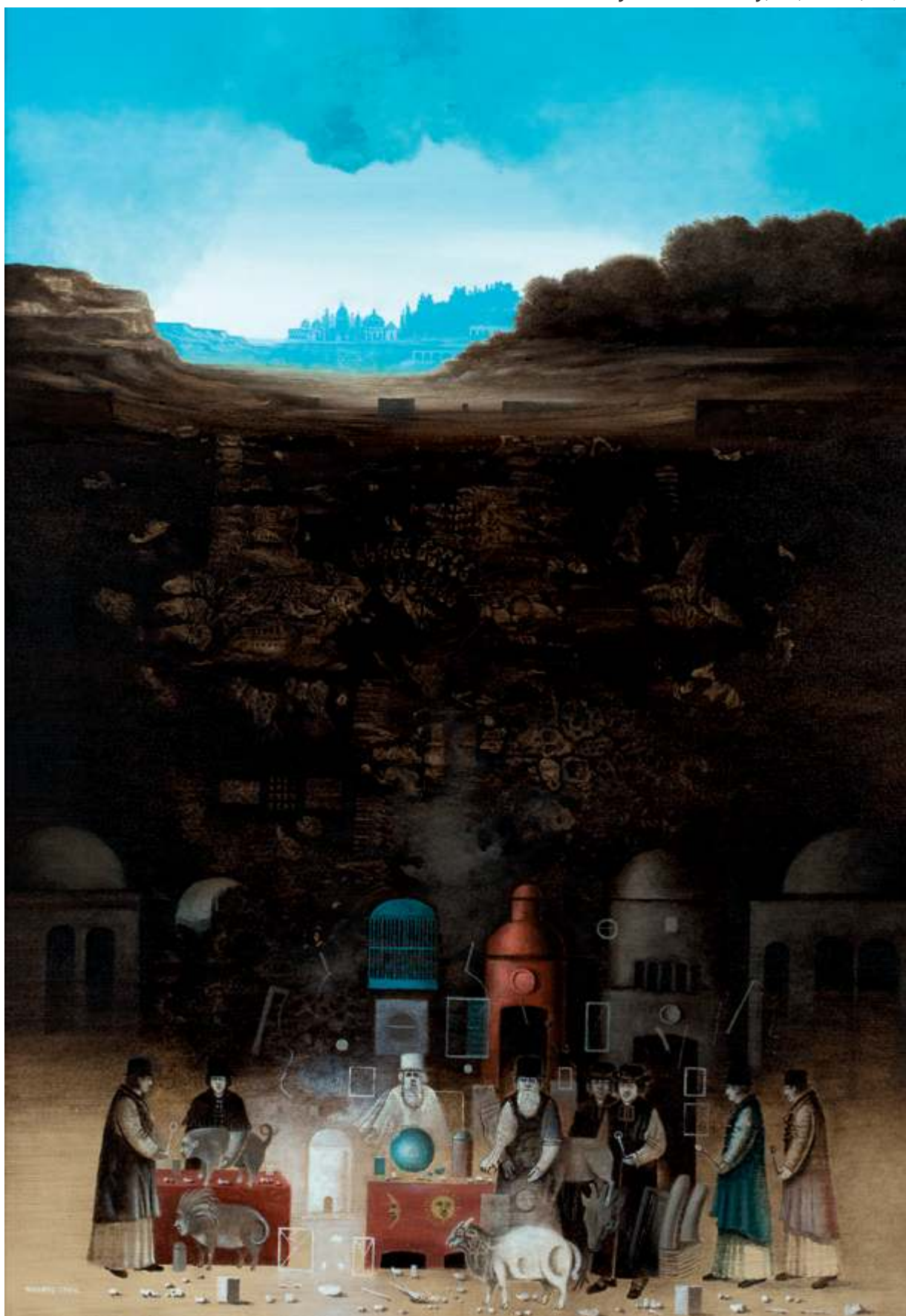
Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2012.  
оловка на папиру, 42 x 30 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
оловка на папиру, 29,5 x 21 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2004.  
уље на платну, 98,5 x 68,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*,  
уље на платну, 30 x 24 цм



Михајло Ђоковић Тикало, 2001.  
уље на дасци, 20 цм  
(круг)



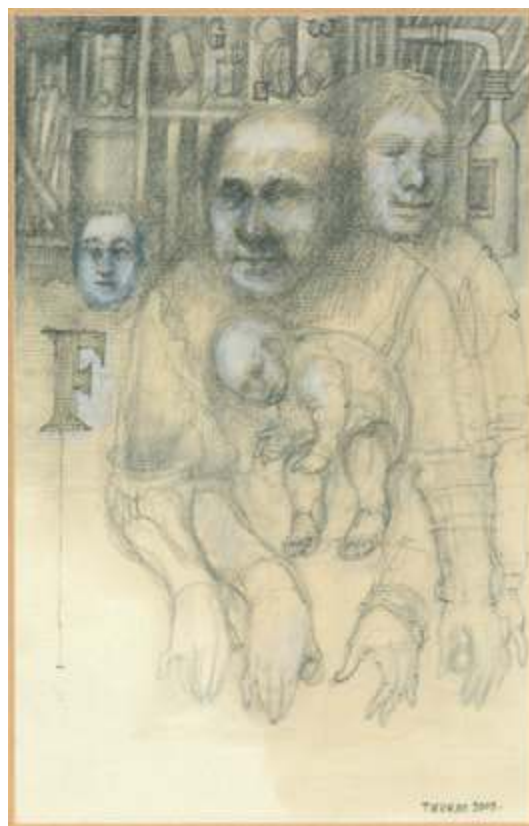
Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*,  
уље на дасци, 11,8 x 17,8 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**ОВАЈ СВЕТ ЈЕ, ПРЕ СВЕГА, ПРОИЗВОД ПАДА, АНЂЕОСКОГ ПАДА,** 2006.  
 комбинована техника, 42 x 29,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА,** 2008.  
 цртеж, 17,5 x 10,5 цм



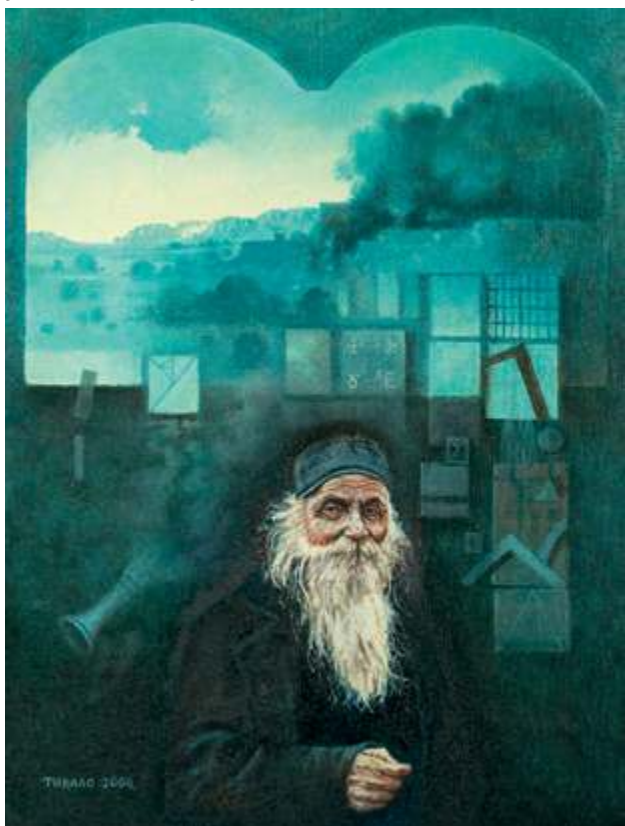
Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА,** 2007.  
 комбинована техника, 33 x 28 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА,** 2015.  
 цртеж, 28 x 20 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2004.  
уље на платну, 39 x 29 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2004.  
уље на платну, 58,5 x 48 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2005.  
уље на дасци, 41,5 x 29,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2005.  
комбинована техника 41,5 x 29,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД СВЕТА*, 2010.  
уље на платну, 50 x 60 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*И ОВО ПЕРИОДИЧНО ВРАЋАЊЕ ТРЕБА ТУМАЧИТИ КАО ЈЕДАН ОД ЗНАКОВА ВЕЧНОСТИ*, 2008.  
уље на платну, 107 x 107 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*КОДЕКС ЦРНОГ КВАДРАТА*, 2008.  
комбинована техника, 46 x 55 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2010.  
уље на платну 48 x 63 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*БЕЗ НАЗИВА*, 2010.  
комбинована техника, 70 x 49,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2008.  
уље на дасци, 28 x 20 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**МЕШАЊЕ СТВАРИ И ИМЕНА**, 2005.  
уље на платну, 50 x 39 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**ЛАВИРИНТ**, 1997.  
комбинована техника, 68 x 48 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**СМАРАГД**, 2006.  
комбинована техника 75,5 x 55,5 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
*ОВО БИ МОГАО БИТИ ОДГОВОР НА ПИТАЊЕ КОЈЕ НИСАМ ПОСТАВИО*, 2009.  
комбинована техника, 76 x 57 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2008.  
 уље на платну, 40 x 40 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
 уље на платну, 30 x 40 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
комбинована техника, 49 x 34 цм



Михајло Ђоковић Тикало,  
**АКУМУЛАЦИЈА ЧУДНИХ КОИНЦИДЕНЦИЈА**, 2007.  
цртеж, 29,5 x 21 цм



Милан Туцовић,  
**КРИСТАЛ**, 2015.  
кристал, лупа, уље на дрвету, 83 x 48,5 цм



Милан Туцовић,  
*ЛЕГЕНДА О МАЈСТОРУ*, 1996.  
уље на дасци 138 x 95 цм



Милан Туцовић,  
*ТОМ WAITS*, 2009.  
амперметар, уље на дрвету 50 x 30 цм



Милан Туцовић,  
*ДЕЧАК И СВЕТЛОСТ*, 2000.  
механизам, уље на дрвету, 33 x 23 цм



Милан Туцовић,  
*ЦЕСАР*, 2004.  
метал, уље на дрвету, 49 x 33 цм



Милан Туцовић,  
*ЦРВЕНА ФАБРИКА*, 2012.  
уље на платну, 55,5 x 46,5 цм



Милан Туцовић,  
*РАДИОНИЦА ЗА ИЗРАДУ АНЂЕЛА*, 2018.  
уље на платну 114 x 146,5 цм



Милан Туцовић,  
*ШАВРО*, 2007.  
објекат-метал, уље на дасци, 107 x 46 цм



Милан Туцовић, *СТРАВИНСКИ*, 2016.  
ОБЈЕКАТ-СТР, уље на дасци, 64,5 x 65 x 6 цм



Милан Туцовић,  
*PRUDENTIA*, 2007 - 2008.  
објекат осликан са свих страна; преса, метал, уље на дрвету, 160 x 40 x 12 цм



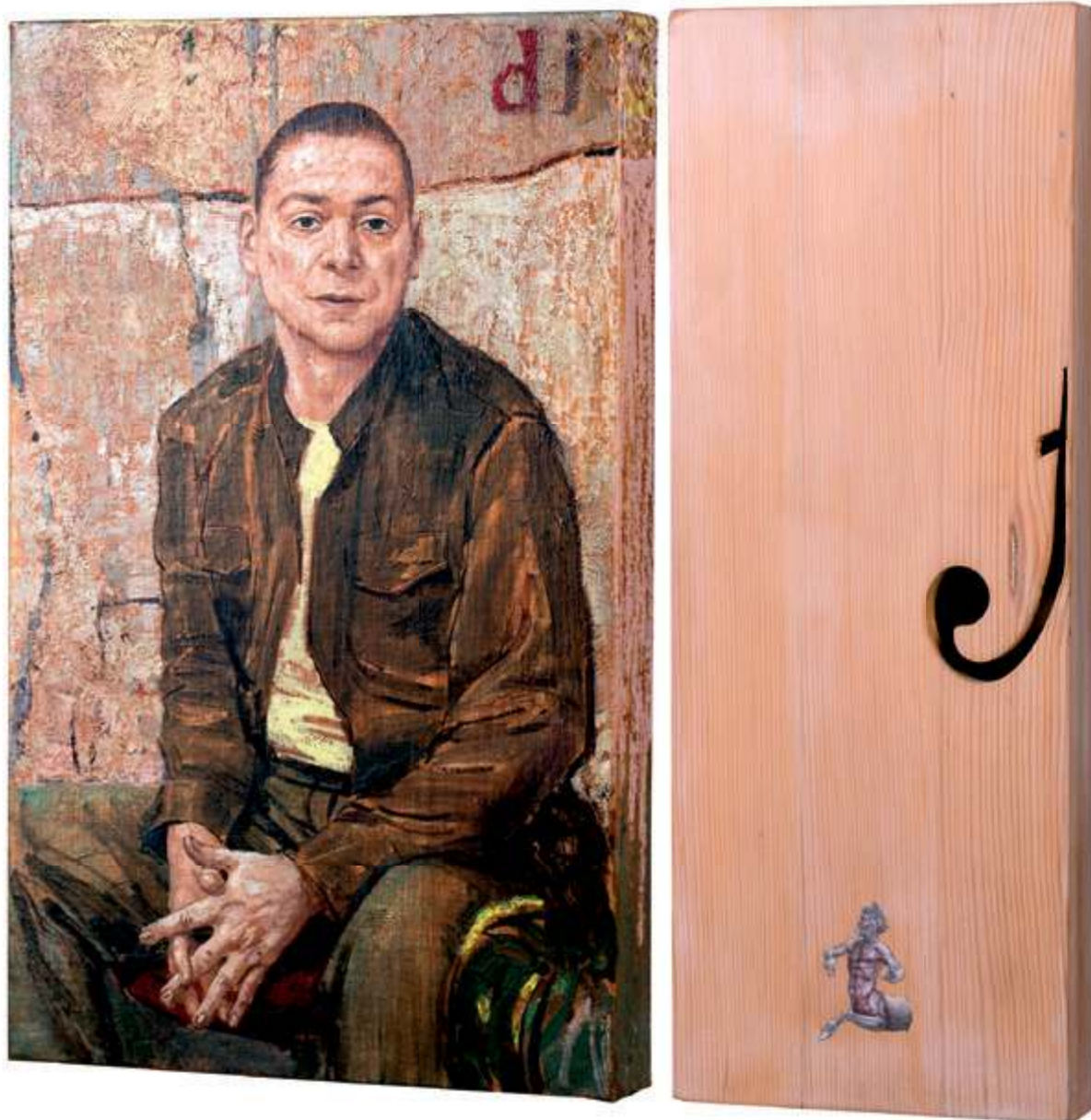
Милан Туцовић,  
*АПАТРИД*, 2001.  
триптих, фотографија, метал, креда, уље на дрвету, 65 x 67 cm



Милан Туцовић,  
*ПРЕД ОГЛЕДАЛОМ*, 2005.  
диптих, метал, уље на дрвету, 37 x 26 cm; 37 x 26 cm



Милан Туцовић,  
*ДЈ-СЛАВКО*, 2013.  
полиптих, фотографија, уље на дасци, 61 x 80 x 6 цм



Милан Туцовић,  
**ИЗ ПРИСТАНИШТА**, 2007.  
 комбинована техника, 30 x 14 цм



Милан Туцовић,  
**РАДЕ**, 2002.  
 комбинована техника, 27,5 x 13,5 цм



Милан Туцовић,  
*ГРАДСКИ АНЂЕО*, 2005.  
објекат, уље на дасци 103 x 30 x 15 цм



Милан Туцовић,  
**УРОБОРОС**, 2010.  
диптих, уље на дрвету, 105 x 107 x 11,5 цм



Милан Туцовић,  
*ТИКАЛО*, 2000.  
објекат, метал, уље на дасци 26,5 x 8 cm



Милан Туцовић,  
*АУТОПОРТРЕТ СА ТУЋИМ ЛИЦЕМ II*, 2013.  
уље на платну, 42,5 x 28 cm



Милан Туцовић,  
*НАЦРТ ВЕЛИКОГ ГРАДИТЕЉА К-4*, 1992.  
уље на дасци, 30 x 21 cm



Милан Туцовић,  
*РЕМОНТ*, 2006.  
уље на платну, 71 x 103 цм



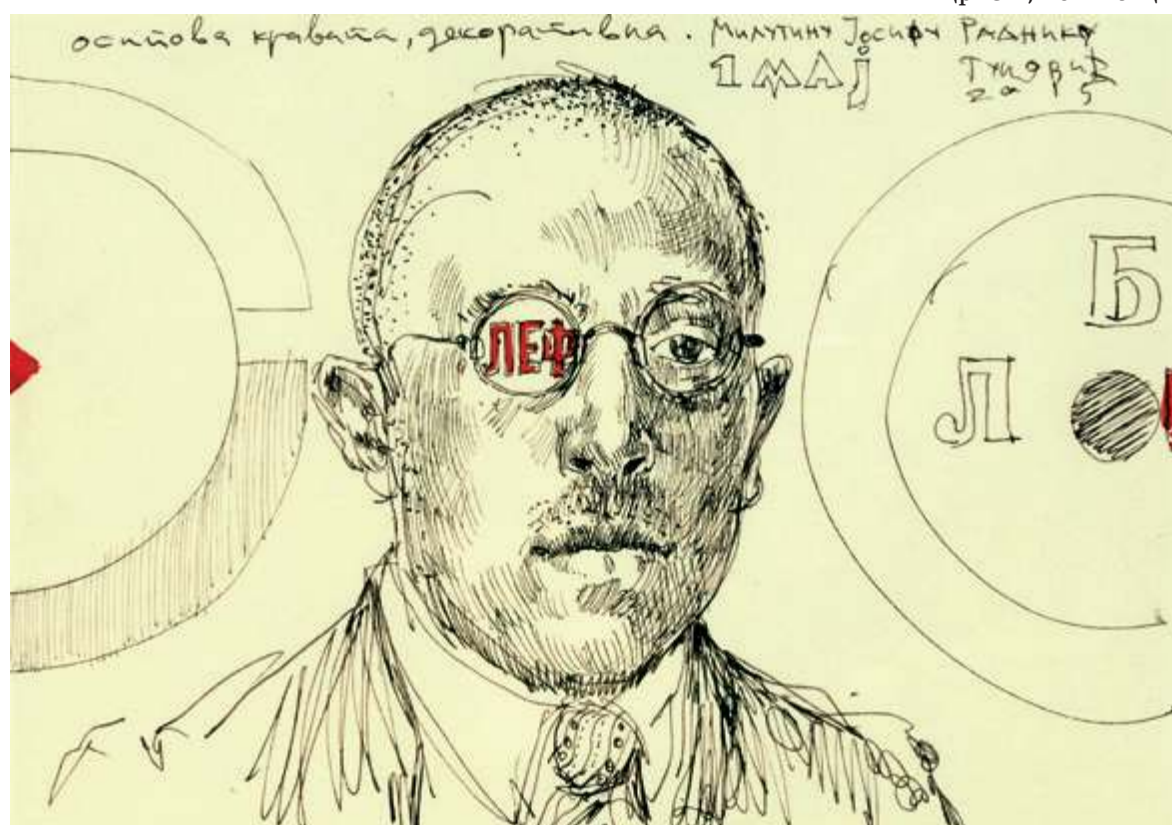
Милан Туцовић,  
**АНТОНИЈЕ**, 2001.  
уље на дрвету, 37 x 26 x 26 цм



Милан Туцовић,  
**ПИЈАНИСТА**, 2014.  
 комбинована техника на папиру, 22,5 x 37,2 цм



Милан Туцовић,  
**ОСИП БРИК**, 2015.  
 пртеж, 20 x 29 цм



Милан Туцовић,  
**ПАРАДАМОВ**, 2004.  
цртеж, 57 x 76 цм



Милан Туцовић,  
**БЕРТОЛТ БРЕХТ И ТРИ ЦРВЕНЕ СТОЛИЦЕ**, 2011.  
уље на платну 73 x 103 цм



Милан Туцовић,  
**ДЕЧАК**, 2000.  
цртеж 32 x 22 цм



Милан Туцовић,  
**ХАРАЛАМПИЈЕ**, 2000.  
комбинована техника на папиру, 34 x 24 цм



Милан Туцовић,  
**БАБА СТАНА**, 1987.  
комбинована техника, 11 x 7,4 цм



Милан Туцовић,  
**ИЗ ЛУКЕ**, 2003.  
цртеж, 25 x 20 цм



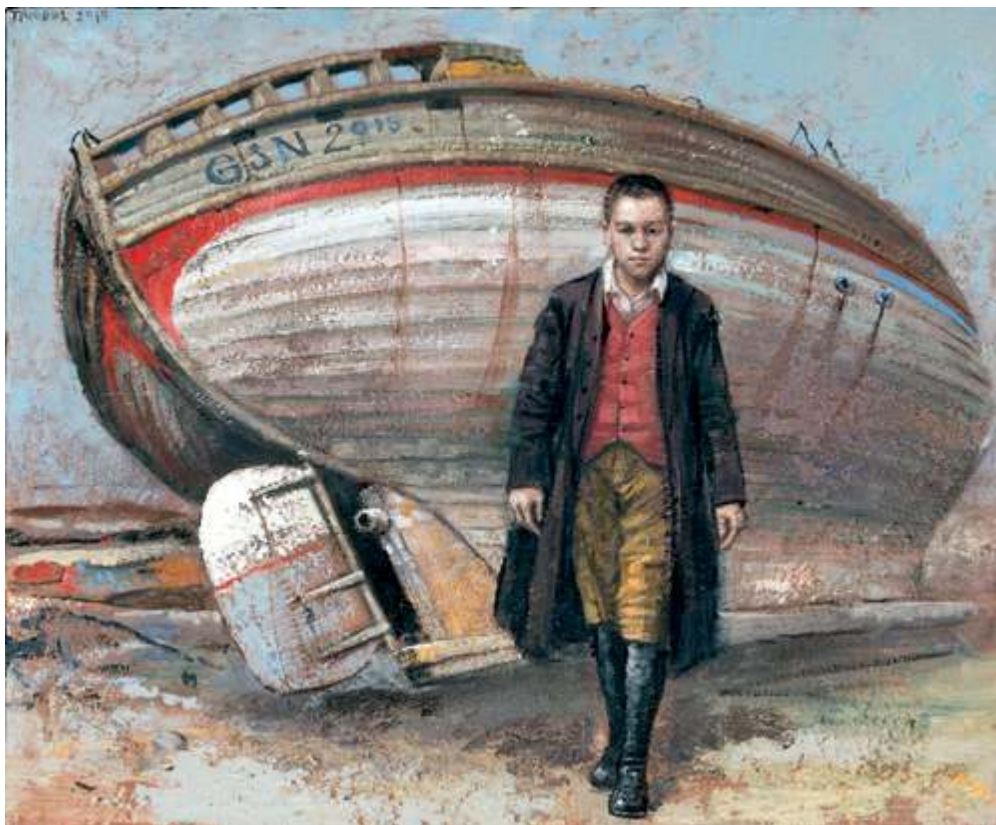
Милан Туцовић,  
*ДАМА*, 2001.  
уље на платну, 24,5 x 15,5 x 2,5 цм



Милан Туцовић,  
*ЈЕДНОРОГ*, 2001.  
уље на платну, 24,5 x 15,5 x 2,5 цм



Милан Туцовић,  
*ОДЛАЗАК*, 2015.  
уље на платну, 38 x 46,5 цм



Милан Туцовић,  
*ЛИВАЦ*, 2004.  
уље на платну, 53 x 43 цм



Милан Туцовић,  
**ПОРТИРИЈЕ**, 2002.  
уље на платну, 33,5 x 20 цм



Милан Туцовић,  
*МЛАДИЋ*, 2010.  
објекат, комбинована техника, 65 x 25 x 28 цм



Милан Туцовић,  
**СИРИЈА**, 2015.  
 комбинована техника, 40,5 x 56,5 цм



Милан Туцовић, **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
 комбинована техника на папиру, 30 x 44 цм



Милан Туцовић,  
**БОЖИДАР**, 2001.  
комбинована техника на папиру, 45 x 24 цм



Милан Туцовић,  
**СТАМЕНКО**, 2010.  
цртеж 22,5 x 30 цм



Милан Туцовић,  
**РАДОСАВ**, 1987.  
оловка на папиру, 27 x 21 цм



Милан Туцовић,  
**ПИЛОТИ**, 2012.  
цртеж, 24 x 24 цм



Милан Туцовић,  
**ЖОРЖ**, 2000.  
комбинована техника на папиру, 36,5 x 26,5 цм



Милан Туцовић,  
**ИЗГУБЉЕНА РЕАЛНОСТ**, 2000.  
комбинована техника, 11 x 7,4 цм



Милан Туцовић,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2016.  
цртеж, комбинована техника, 34 x 24 цм



Милан Туцовић,  
**ДР ЈУСТИН ПОПОВИЋ**, 1987.  
цртеж, 33 x 24 цм



Милан Туцовић,  
**БЕЗ НАЗИВА**, 2003.  
цртеж-елипса 13 x 9 цм



Милан Туцовић,  
**ПОРТРЕТ ДЕВОЈЧИЦЕ**, 2016.  
цртеж 22,5 x 30 цм



Милан Туцовић,  
**LE CORBUSIER**, 2014.  
уље на папиру, 42 x 30 цм



Милан Туцовић,  
**T.W.**, 2008.  
оловка на папиру, 29 x 39 цм



## БИОГРАФИЈЕ

### МИХАЈЛО ЂОКОВИЋ ТИКАЛО



Рођен је 1. јануара 1941. године у Чачку. Основну и средњу школу завршио је у родном граду, а студије историје уметности у Београду. Дипломирао је 1968. године на графичком одсеку Академије примењених уметности у Београду. Након тога, пуну деценију је боравио у Холандији, где је у Бевервајку имао прву самосталну изложбу и одмах доживео пуну сликарску афирмацију.

Од многобројних групних изложби посебно издајамо изложбу у Женеви 2005. године, организовану поводом 60 година Уједињених нација, на којој је учествовао као представник наше земље.

Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе:

1971 - Бевервајк, Холандија, „Huiye Scheybeek Bever Wijk”

1971/1972 - Шидам, Холандија, „Stedilijak Museum”

1973 - Флардинген, Холандија

1974 - Алкмар, Холандија

1978 - Бон, Немачка Галерија „Сека”

1980 - Нови Сад, Ликовни салон Дома ЈНА

1981 - Чачак, Галерија Дома културе

1981 - Београд, Галерија „42”

1981 - Београд, Галерија „Видиковац”

1984 - Београд, Ликовна галерија Културног центра

1991 - Ваљево, „Модерна галерија Ваљево”

2012 - Ваљево, „Модерна галерија Ваљево”

2013 - Београд, галерија „Нехалab”

2015 - Књажевац, Дом културе

2017 - Сремска Митровица, Галерија „Лазар Возаревић”

## МИЛАН ТУЦОВИЋ



Рођен је 1965. године у Горобиљу код Пожеге.

Завршио је Факултет примењених уметности у Београду 1991.

Добитник је треће награде за скулптуру на југословенском конкурс за споменик Ђирилу и Методију 1989. године. Добитник је Grand Prix и награде публике на Петом бијеналу „Милена Павловић - Барили“ у Пожаревцу и прве награде за сликарство на Међународном бијеналу минијатуре у Горњем Милановцу.

Учествовао је на више значајних групних изложби у земљи и иностранству.

## Самосталне изложбе

- 1991 Београд, Галерија У подруму
- 1992 Београд, Галерија Студентски град
- 1993 Београд, Галерија Коларчевог народног универзитета
- 1995 Београд, Етногрфски музеј
- 1995 Будва, Модерна галерија
- 1996 Будва, Модерна галерија
- 1996 Београд, Галерија Коларчевог народног универзитета
- 1997 Топола, Задужбина Краља Петра I
- 2000 Подгорица, Галерија Пизана
- 2000 Ваљево, Модерна галерија
- 2002 Београд, Француски културни центар
- 2002 Chamaliers, Galerie D` Art Conterporain
- 2002 Feurs, Centre D` Art Conterporain
- 2003 Пожега, Градска галерија
- 2003 Ариље, Градска галерија
- 2004 Токио, Јапан, Sesion House Garden
- 2005 Париз, Културни центар Србије и Црне Горе
- 2005 Бајина Башта, Дани европске баштине
- 2005 Ужице, Градска галерија
- 2007 Аранђеловац, Смотра Мермер и звуци, Галерија 99
- 2007 Београд, Студио Уроборос
- 2009 Ваљево, Модерна галерија
- 2009 Београд, Галерија РТС
- 2009 Београд, Студио Уроборос
- 2010 Горњи Милановац, Музеј рудничко -таковског краја
- 2011 Крагујевац, Галерија Спомен-музеја 21. октобар
- 2012 Суботица, Модерна галерија Ликовни сусрети
- 2013 Београд, Студио Уроборос
- 2013 Токио, Ginza, Okuno Building Room 306
- 2013 Maihama, Gallery B - Stile
- 2014 Токио, Ginza, Steps Gallery
- 2015 Београд, 2 + 2, Галерија РТС
- 2015 Chiba, Gallery
- 2015 Базел, SCOPE....
- 2015 Токио, 2 + 2, Амбасада Републике Србије
- 2016 Београд, Колекција, алтернативни простор, Андрићев венац 1
- 2017 Андрићград, Галерија Лубарда
- 2017 Пула, Српски културни центар
- 2018 Ужице, Педагошки факултет



## БИТИ КОЛЕКЦИОНАР

Рођен сам у Лесковцу 1. маја 1952. године. Машински факултет у Београду завршио сам 1976. године и као инжењер конструктор радио сам у ИМТ-у, Ватроспрему и Војно-техничком институту. Паралелно са инжењерским послом, у почетку аматерски, а касније и професионално, бавио сам се пројектовањем и израдом намештаја по мери. Прву колекцију слика сачинио сам захваљујући мом рођаку, академском сликару Божидару Здравковићу. Његове слике, пуне поетичности, музикалности и визуелне лепоте, покренуле су у мени страст и пробудиле љубав према ликовној уметности.

Мој сусрет са Миланом Туцовићем и Тикалом одиграо се 2000. године у Београду, када сам први пут упознао њихова дела. Од тог тренутка мени се отворио нови свет из којег не могу да изађем, а и нећу.

Формирајући ову колекцију изградил смо нераскидиво пријатељство и подарили једни другима тренутке у којима смо, отварајући себе, постали спремнији да свесно и несвесно, материјално и метафизичко, разменимо међусобно и тако постанемо већи и богатији...

Поред поменутих аутора, у породичној колекцији налазе се и дела Ксеније Дивјак, Оташевића, Граовца, Емир Драгуља, Данице Масниковић, Дуњића, Доловачког, Рачића, Милетића, Славка Крунића, Саше Марјановића, Дејана Уларцића, Рамујкића, Мартиновића,...

За све ово имао сам неизмерну подршку супруге Снежане и синова Глигора и Саве.

Хвала им!

Бити колекционар, то није занимање, то су ваши снови, то је ваш живот!!!

*Живковић Милуџин*



## КАТАЛОГ

## МИХАЈЛО ЂОКОВИЋ ТИКАЛО

1. **БЕЗ НАЗИВА**, 2013.  
комбинована техника, 100x70 цм  
корице каталога
2. **БЕЗ НАЗИВА**, 2008.  
уље на дасци, 28 x 20 цм
3. **БЕЗ НАЗИВА**, 2011.  
комбинована техника, 49 x 34 цм
4. **БЕЗ НАЗИВА**, 2004.  
уље на платну, 39 x 29 цм
5. **КОДЕКС ЦРНОГ КВАДРАТА**, 2008.  
комбинована техника, 46 x 55 цм
6. **ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД СВЕТА**, 2010.  
уље на платну, 50 x 60 цм
7. **БЕЗ НАЗИВА**, 2004.  
уље на платну, 58,5 x 48 цм
8. **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
уље на платну, 48 x 63 цм
9. **БЕЗ НАЗИВА**, 2005.  
комбинована техника, 41,5 x 29,5 цм
10. **БЕЗ НАЗИВА**, 2015.  
цртеж, 28 x 20 цм
11. **БЕЗ НАЗИВА**, 2008.  
цртеж, 17,5 x 11,5 цм
12. **БЕЗ НАЗИВА**, 2008.  
уље на платну, 100 x 100 цм
13. **БЕЗ НАЗИВА**, 2001.  
уље на дасци пречник 20 цм (круг)
14. **БЕЗ НАЗИВА**, 2005.  
уље на дасци, 41,5 x 29,5 цм
15. **БЕЗ НАЗИВА**,  
уље на платну, 30 x 24 цм
16. **БЕЗ НАЗИВА**, 2008.  
уље на платну, 40 x 40 цм
17. **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
уље на платну, 30 x 40 цм
18. **БЕЗ НАЗИВА**, 2005.  
комбинована техника, 33 X 28 цм
19. **БЕЗ НАЗИВА**, 2004.  
уље на платну, 98,5 x 68,5 цм
20. **И ОВО ПЕРИОДИЧНО ВРАЋАЊЕ ТРЕБА  
ТУМАЧИТИ КАО ЈЕДАН ОД ЗНАКОВА  
ВЕЧНОСТИ**, 2008.  
уље на платну, 107 x 107 цм
21. **БЕЗ НАЗИВА**,  
уље на дасци, 11,8 x 17,8 цм
22. **ЗВЕРОЛИКЕ МЕТАМОРФОЗЕ У ИМЕ  
ЗЛАТА**, 2004.  
комбинована техника, 25 x 35 цм
23. **ОВО БИ МОГАО БИТИ ОДГОВОР НА  
ПИТАЊЕ КОЈЕ НИСАМ ПОСТАВИО**, 2009.  
комбинована техника, 76 x 57 цм
24. **ОВАЈ СВЕТ ЈЕ, ПРЕ СВЕГА, ПРОИЗВОД  
ПАДА, АНЂЕОСКОГ ПАДА...**, 2006.  
комбинована техника, 42 x 29,5 цм
25. **БЕЗ НАЗИВА**, 2004.  
уље на платну, 39 x 29 цм
26. **БЕЗ НАЗИВА**, 1997.  
комбинована техника, 68 x 48 цм
27. **СМАРАГД**, 2006.  
комбинована техника, 75,5 x 55,5 цм
28. **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
комбинована техника, 57 x 37,5 цм
29. **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
комбинована техника, 70 x 49,5 цм
30. **БЕЗ НАЗИВА**, 2009.  
диптих, уље на платну, 82 x 41,5 цм

31. **БЕЗ НАЗИВА**, 2007.  
диптих, уље на платну, 48,5 x 33 цм

32. **БЕЗ НАЗИВА**, 2012.  
цртеж, 50 x 35 цм

34. **МЕШАЊЕ СТВАРИ И ИМЕНА**, 2005.  
уље на платну, 50 x 39 цм

35. **БЕЗ НАЗИВА**, 2012.  
оловка на папиру, 42 x 30 цм

36. **АКУМУЛАЦИЈА ЧУДНИХ  
КОИНЦИДЕНЦИЈА**, 2007.  
цртеж, 29,5 x 21 цм

37. **SPIRITO D'ORO**, 2004.  
комбинована техника, 35,5 x 28,5 цм

38. **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
комбинована техника, 49 x 34 цм

## МИЛАН ТУЦОВИЋ

1. **ДЈ-СЛАВКО**  
полиптих, фотографија, уље на дасци,  
61x38x6 цм

2. **БАБА СТАНА**, 1987.  
комбинована техника, 11 x 7,4 цм

3. **АПАТРИД**, 2001.  
триптих, фотографија, метал, креда,  
уље на дрвету, 65 x 67 цм

4. **ПРЕД ОГЛЕДАЛОМ**, 2005.  
диптих, метал, уље на дрвету,  
37 x 26 цм; 37 x 26 цм

5. **PRUDENTIA**, 2007-2008.  
објекат - осликан са свих страна;  
преса, метал, уље на дрвету, 160 x 40x 12 цм

6. **РЕМОНТ**, 2006.  
уље на платну, 71 x 103 цм

7. **ГРАДСКИ АНЂЕО**, 2005.  
објекат, уље на дасци, 103 x 30x15 цм

8. **СНАВРО**, 2007.  
објекат- метал, уље на дасци, 107 x 46 цм

9. **РАДИОНИЦА ЗА ИЗРАДУ АНЂЕЛА**, 2018.  
уље на платну, 114 x 146,5 цм

10. **БЕЗ НАЗИВА**, 2010.  
комбинована техника на папиру, 30 x 44 цм

11. **СТРАВИНСКИ**, 2016.  
ОБЈЕКАТ СТР - уље на дасци ( или уље на  
дрвету) , 64,5 x 65 x 6 цм

12. **ПИЈАНИСТА**, 2014.  
комбинована техника на папиру, 22,5 x 37,2 цм

13. **ДЕЧАК**, 2000.  
цртеж, 32 x 22 цм

14. **ЦРВЕНА ФАБРИКА**, 2012.  
уље на платну, 55,5 x 46,5 цм

15. **ИЗГУБЉЕНА РЕАЛНОСТ**, 2000.  
комбинована техника на папиру, 30 x 24 цм

16. **ЖОРЖ**, 2000.  
комбинована техника на папиру, 36,5 x 26,5 цм

17. **ИЗ ЛУКЕ**, 2003.  
цртеж, 25 x 20 цм

18. **СИРИЈА**, 2015.  
комбинована техника, 40,5 x 56,5 цм

19. **ДЕЧАК И СВЕТЛОСТ**, 2000.  
механизам, уље на дрвету, 33 x 23 цм

20. **ЦЕСАР**, 2004.  
метал, уље на дрвету, 49 x 33 цм

21. **ТОМ WAITS**, 2009.  
анперметар, уље на дрвету, 50 x 30 цм

22. **КРИСТАЛ**, 2018.  
кристал, лупа, уље на дрвету, 83 x 48,5 цм

23. **ЛИВАЦ**, 2004.  
уље на платну, 53 x 43 цм

24. **ХАРАЛАМПИЈЕ**, 2000.  
комбинована техника на папиру, 34 x 24 цм

25. **ДР. ЈУСТИН ПОПОВИЋ**, 1987.  
цртеж, 33 x 24 цм
26. **БЕЗ НАЗИВА**, 2016.  
цртеж, комбинована техника, 37 x 27 цм
27. **АУТОПОРТРЕТ СА ТУЂИМ ЛИЦЕМ II**, 2013.  
уље на платну, 42,5 x 28 цм
28. **МЛАДИЋ**, 1999.  
објекат, комбинована техника, 65 x 25 x 28 цм
29. **РАДЕ ИЛИ О ЧЕЖЊИ СА ПРЕДЕЛОМ БЛАГОСТИ**, 2002.  
комбинована техника, 27,5 x 13,5 цм
30. **ИЗ ПРИСТАНИШТА**, 2007.  
комбинована техника, 30 x 14 цм
31. **НАЦРТ ВЕЛИКОГ ГРАДИТЕЉА К-4**, 1992..  
уље на дасци, 30 x 21 цм
32. **ПИЛОТИ**, 2012.  
цртеж, 24 x 24 цм
33. **ОСИП БРИК**, 2015.  
цртеж, 20 x 29 цм
34. **ДАМА**  
уље на платну, 24,5 x 15,5 x 2,5 цм  
ЕКСПОНАТИ У СТОЧИЋУ
35. **ЈЕДНОРОГ**  
уље на платну, 24,5 x 15,5 x 2,5 цм  
ЕКСПОНАТИ У СТОЧИЋУ
36. **БЕРТОЛТ БРЕХТ И ТРИ ЦРВЕНЕ СТОЛИЦЕ**, 2011.  
уље на платну, 73 x 103 цм
37. **ПАРАДАМОВ**, 2004.  
цртеж, 57 x 76 цм
35. **БЕЗ НАЗИВА**, 2000.  
цртеж, 32 x 22 цм
38. **ЛЕГЕНДА О МАЈСТОРУ**, 1996.  
уље на дасци, 138 x 95 цм
40. **ТИКАЛО**, 2000.  
објекат, метал, уље на дасци, 26,5 x 8 цм
41. **ПОРТРЕТ ДЕВОЈЧИЦЕ**, 2016.  
цртеж, 32 x 40 цм
42. **БОЖИДАР**, 2001.  
комбинована техника на папиру, 45 x 24 цм
43. **БЕЗ НАЗИВА**, 2003.  
цртеж-елипса, 13 x 9 цм
44. **СТАМЕНКО**, 2010.  
цртеж, 22,5 x 30 цм
45. **ОДЛАЗАК**, 2015.  
уље на платну, 38 x 46,5 цм
46. **Т.W.**, 2008  
оловка на папиру, 29 x 39 цм
47. **АНТОНИЈЕ**, 2001.  
уље на дрвету, 37 x 26 цм
48. **ПОРТИРИЈЕ**, 2002.  
уље на дрвету, 33,5 x 20 цм
49. **LE CORBUSIER**, 2014.  
угљен на папиру, 42 x 30 цм
50. **РАДОСАВ**, 1987.  
оловка на папиру, 27 x 21 цм
51. **УРОБОРОС**, 2010.  
диптих, уље на дрвету, 105 x 107 x 11,5 цм

АУТОРИ ТЕКСТОВА У КАТАЛОЗИМА МОДЕРНЕ ГАЛЕРИЈЕ „ВАЉЕВО“

1985 – 2018.

Драгош Калајић	Зоран Маркуш	Васко Попа
Драгослав Ђорђевић	Љубомир Ршумовић	Миодраг Протић
Зоран Павловић	Душан Ђокић	Радомир Рељић
Ото Бихаљи-Мерин	Зоран Гаши	Љубомир Симовић
Никола Мамузић	Никола Милошевић	Миодраг Павловић
Раде Константиновић	Здравко Вучинић	Дејан Ђорић
Душан Пајин	Катарина Амброзић	Милољуб Перић
Коста Васиљковић	Иво Фрол	Иван Перић
Алекса Челебоновић	Љубомир Тешић	Драган Јовановић-Данилов
Лазар Трифуновић	Слободан Машић	Дејан Медаковић
Никола Шуица	Павле Васић	Мома Димић
Миленко Радовић	Владимир Розић	Гордана Ћирјанић
Борислав Пекић	Ђорђе Кадијевић	Симона Кнежевић
Живојин Павловић	Љуба Поповић	Саша Вареш
Данило Киш	Оља Ивањицки	А. А. Колер
Мирослав Крлежа	Пеђа Ристић	Пол Казо
Ирина Суботић	Јосип Деполо	Ален Вире
Раденко Мишевић	Мирко Ковач	Синиша Вуковић
Леонид Шејка	Игор Зидић	Раша Попов
Филип Давид	Миро Главуртић	Рајко Петров Ного
Бранко Кукић	Владимир Величковић	Стеван Раичковић
Никола Кусовац	Иван Ћурић	Гордана Станишић
Милан Комненић	Слободан Шијан	Срђан Марковић
Светислав Басара	Доброслав Смиљанић	Наташа Кристић
Далиборка Николић	Пеђа Милосављевић	Жан-Лик Шалимо
Стефан Реј	Срето Бошњак	Срђан Вучинић

## ПРЕТХОДНЕ ИЗЛОЖБЕ

### ЉУБА

југословенски период 1953 – 1963.  
27. 11. 1985 – 15. 02. 1986.

### ДАДО

из збирке Чеде Едренића  
26. 02 – 31. 03. 1986.

### НАДЕЖДА ПЕТРОВИЋ

из збирке Народног музеја, Београд  
25. 04 – 15. 06. 1986.

### ВЛАДИМИР ВЕЛИЧКОВИЋ

југословенски период 1958 – 1966.  
15. 09 – 30. 11. 1986.

### МИЉЕНКО СТАНЧИЋ

изложба слика, рани период 1950 – 1962.  
18. 12. 1986 – 22. 02. 1987.

### МИЛАН ПОПОВИЋ

ретроспектива 1953 – 1969.  
17. 03 – 03. 05. 1987.

### ЛЕОНИД ШЕЈКА

Пут у замак  
09. 05 – 30. 06. 1987.

### МИЛЕНА ПАВЛОВИЋ-БАРИЛИ

период 1932 – 1939.  
15. 09 – 05. 11. 1987.

### ОЉА ИВАЊИЏКИ

период 1955 – 1966.  
26. 11. 1987 – 15. 01. 1988.

### ИГОР ВАСИЉЕВ

слике и цртежи, период 1951 – 1954.  
09. 02 – 09. 04. 1988.

### ЈОРДАН

слике, рани период 1956 – 1971.  
17. 05 – 05. 07. 1988.

### ЈАНЕ

слике и цртежи, период 1955 – 1965.  
15. 09 – 05. 11. 1988.

### БОГДАН КРШИЋ

избор из опуса  
23. 04 – 23. 06. 1994.

### МИРО ГЛАВУРТИЋ

слике и цртежи, период 1955 – 1970.  
09. 02 – 20. 03. 1989.

### КРСТО ХЕГЕДУШИЋ

избор из опуса  
25. 05 – 01. 07. 1989.

### МИЛОШ ШОБАЈИЋ

југословенски период 1967 – 1972.  
15. 09 – 05. 11. 1989.

### СНИША ВУКОВИЋ

рани период, 1952 – 1972.  
14. 12. 1989 – 01. 02. 1990.

### СЛОБОДАНА МАТИЋ

рани период, 1973 – 1983.  
27. 02 – 10. 04. 1990.

### РАДОМИР РЕЉИЋ

рани период, 1958 – 1965.  
18. 05 – 28. 06. 1990.

### ПЕТ ГОДИНА МОДЕРНЕ ГАЛЕРИЈЕ

изложба слика и цртежа  
15. 09 – 15. 12. 1990.

### СВЕТОЗАР САМУРОВИЋ

рани период, 1959 – 1979.  
02. 02 – 17. 03. 1991.

### ТИКАЛО

избор из опуса  
11. 05 – 06. 07. 1991.

### ИЗ КОЛЕКЦИЈЕ МИЛОЉУБА И ИВАНА ПЕРИЋА

22. 02 – 11. 04. 1992.

### МИЛОВАН ВИДАК

избор из опуса  
13. 06 – 31. 08. 1992.

### ВОЈО СТАНИЋ

период 1962 – 1980.  
05. 12. 1992 – 15. 02. 1993.

### БРАНКО МИЉУШ

слике  
16. 09 – 31. 10. 2000.

<p>УРОШ ТОШКОВИЋ</p> <p>избор из опуса 17. 09 – 15. 11. 1994.</p>	<p>ДРАГАН ВУК РАЧИЋ</p> <p>слике, 1989 – 1998. 22. 09 – 31. 10. 2001.</p>
<p>КСЕНИЈА ДИВЈАК</p> <p>избор из опуса 13. 05 – 13. 07. 1995.</p>	<p>МИЛИЋ ОД МАЧВЕ</p> <p>завештање 02. 02 – 13. 03. 2002.</p>
<p>ДЕСЕТ ГОДИНА МОДЕРНЕ ГАЛЕРИЈЕ · ВАЉЕВО</p> <p>1985-1995 16. 09 – 10. 12. 1995.</p>	<p>ДУШАН ГАВЕЛА</p> <p>цртежи, слике 01. 06 – 05. 07. 2002.</p>
<p>МЕТАФИЗИКА МРТВА ПРИРОДА</p> <p>14. 09 – 14. 12. 1996.</p>	<p>ВИДА ЈОЦИЋ</p> <p>скулптуре 23. 11. 2002 – 08. 01. 2003.</p>
<p>НИКОЛА ЈАНДРИЈЕВИЋ</p> <p>слике 15. 02 – 05. 04. 1997.</p>	<p>ДАДО</p> <p>Adam's Hotel, слика 05. 04 – 30. 05. 2003.</p>
<p>ЉУБИЦА МРКАЉ</p> <p>слике и цртежи 1968 – 1985. 10. 05 – 01. 07. 1997.</p>	<p>ДУШАН ЈЕВТОВИЋ</p> <p>слике 20. 09 – 10. 11. 2003.</p>
<p>НОВЕ СЛИКЕ</p> <p>13. 09 – 13. 11. 1997.</p>	<p>ПРИЛОГ ИСТОРИЈИ ОДСЕЧЕНИХ ГЛАВА</p> <p>слике 20. 03 – 01. 06. 2004.</p>
<p>МИЛИНКО МИКОВИЋ</p> <p>избор из опуса 09. 05 – 30. 06. 1998.</p>	<p>СТАНКО ЗЕЧЕВИЋ</p> <p>слике, 1977 – 2004. 25. 09 – 14. 11. 2004.</p>
<p>ИЗ КОЛЕКЦИЈЕ ЧЕДОМИРА ЕДРЕНИЋА</p> <p>12. 09 – 05. 11. 1998.</p>	<p>ВЛАДИМИР ДУЊИЋ</p> <p>Служба, 2003 – 2005. 11. 06 – 04. 08. 2005.</p>
<p>ВЛАДИМИР ДУЊИЋ</p> <p>период 1994 – 1999. 08. 05 – 30. 06. 1999.</p>	<p>ВАСА ДОЛОВАЧКИ</p> <p>слике 1987 – 2005. 12. 11. 2005 – 15. 01. 2006.</p>
<p>МЕТАФИЗИКА ЦРТЕЖА</p> <p>18. 09 – 01. 11. 1999.</p>	<p>ДРАГОСЛАВ ЖИВКОВИЋ</p> <p>избор из дела 13. 05 – 08. 07. 2006.</p>
<p>МИЛАН ТУЦОВИЋ</p> <p>цртежи, слике, објекти 13. 05 – 01. 07. 2000.</p>	<p>КОСТА БУНУШЕВАЦ</p> <p>слике 04. 11. 2006 – 06. 01. 2007.</p>
<p>ЛИДИЈА МАЦУРА</p> <p>слике 12. 05 – 30. 06. 2001.</p>	<p>СИМБОЛИЧНО У СРПСКОМ СЛИКАРСТВУ</p> <p>02. 06 – 15. 07. 2007.</p>

## ЈАНЕ

Пастири, триптих  
15. 12. 2007 – 15. 02. 2008.

## МИЛАН МИЛЕТИЋ

слике  
17. 05 – 12. 07. 2008.

## БРАНИСЛАВ МАРКОВИЋ

слике и цртежи  
06. 09 – 01. 11. 2008.

## ПОРТРЕТ

ИЗМЕЂУ РЕАЛНОСТИ И ИМАГИНАЦИЈЕ  
13. 12. 2008 – 01. 03. 2009.

## МИЛАН ТУЦОВИЋ

Меморија пристаништа  
16. 05 – 18. 07. 2009.

## МАРИНА НАКИЋЕНОВИЋ

слике, 1975 – 1995.  
12. 09 – 14. 11. 2009.

## ЉУБА

цртежи, 1952 – 1962.  
29. 05 – 31. 07. 2010.

## ВАСА ДОЛОВАЧКИ

Arlecchino, триптих  
28. 08 – 30. 10. 2010.

## ЛИДИЈА МАЦУРА

цртежи  
27. 11. 2010 – 29. 01. 2011.

## СЛАВКО КРУНИЋ

Портрети, 2001 - 2011.  
16. 04. 2011 – 18. 06. 2011.

## ОД СТАНЧИЋА ДО СТАНИЋА

из колекције породице Милићевић  
15. 10 – 17. 12. 2011.

## ТИКАЛО

цртежи  
26. 05 – 28. 07. 2012.

## ЉУБА

збирка породице Ивана Ћурковића  
11. 10. 2012 – 15. 01. 2013.

## ДРАГОШ КАЛАЈИЋ

слике, 1964 - 2001.  
27. 04 – 27. 07. 2013.

## СЛАВКО КРУНИЋ

Управа неукаљаних части  
28. 09 – 28. 11. 2013.

АКТ У САВРЕМЕНОМ  
СРПСКОМ СЛИКАРСТВУ

Слике  
14. 12. 2013 – 12. 03. 2014.

## МАРИНА НАКИЋЕНОВИЋ

Цртежи, 1982 - 1998.  
31. 05 – 30. 08. 2014.

## ЉУБА

Тајна на пуној светлости  
25. 10 – 13. 12. 2014.

## ИЗ КОЛЕКЦИЈЕ

МОДЕРНЕ ГАЛЕРИЈЕ · ВАЉЕВО  
27. 12. 2014 – 12. 03. 2015.

## ИЗ КОЛЕКЦИЈЕ

ДРАШКА МИЛИЋЕВИЋА  
27. 03 – 27. 05. 2015.

## ЗОРАН МАТИЋ

Слике  
17. 10 - 17. 12. 2015.

## ВИДАК

Распеће  
26. 12. 2015 - 10. 03. 2016.

## ИЗ КОЛЕКЦИЈЕ

МОДЕРНЕ ГАЛЕРИЈЕ · ВАЉЕВО  
09. 07 – 09. 09. 2016.

## ЉУБА

у част Џејмса Џорџа Фрејзера  
29. 10. 2016 - 10. 01. 2017.

## ЉУБА

слике  
08. 04. 2017 - 10. 06. 2017.

## ДАДО

слике  
23. 09. 2017. – 01. 01. 2018.

## СВЕТ ПРАШИНЕ

фигуративно имагинарно - слике и цртежи  
21. 04. - 21. 06. 2018.





**Vujić**  
**voda**



[www.mgva.rs](http://www.mgva.rs)